

STĚŽERSKÝ MASOPUST..

... čtěte na str. 8

REGIONÁLNÍ PRODUKTY

STR. 5

TVOŘIVÉ DÍLNY

STR. 6

POMÁHÁME SI, STARÁME SE

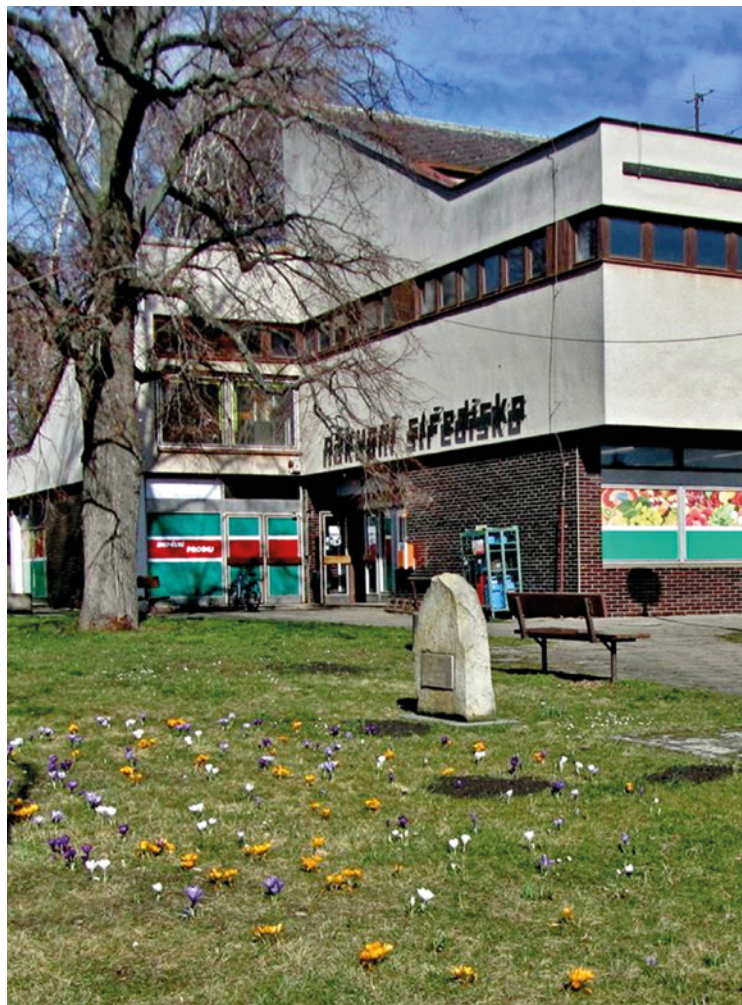

STR. 12

FOTBALOVÝ STAROSTA ROKU

STR. 16

▪ Krokusy před prodejnou potravin. Foto: Otto Kučera

◀ Jarní inspirace ze Stěžer

Rádi bychom se čtenářům pochlubili jarní květinovou výzdobou. V naší obci máme moc šikovné zahrádkáře, kteří o výzdobě jen nemluví, ale své nápady realizují. V loňském roce pro naše občany připravili milé překvapení. Na veřejná prostranství, především před nákupním střediskem, vysadili narcisy. V letošním roce celou výzdobu ještě vylepšili, a to výsadbou cca 500 kusů krokusů.

Vzhledem k tomu, že krokusy vykoukly ze země už začátkem března a narcisy o 14 dnů později, mohli jsme se z rozkvetlé plochy radovat celý měsíc. Už nyní se těšíme, co si pro nás stěžerští zahrádkáři připraví příště J.

Dagmar Smetiprachová, starostka

▪ Boharyňský kostelík. Foto: Lucie Tomášková

Co nás spojuje ▶

Tato doba nás v podstatě uzavřela do našich domovů. Nemůžeme se sdružovat, nemůžeme vyjít, pracovat. Člověk je odkázaný na sebe a své okolí, ve kterém žije. Venku svítí sluníčko, a tak si zajde na místa, kudy dlouho nikdo nešel. A najednou zjistí, že nemusí jezdit daleko. Krásná, zdravá procházka lužním lesem, ze kterého vyjde a otevře se mu nádherný výhled na hory. Bez lidí, beze strachu z aut. Může se bezstarostně kochat krajinou a je mu dobře. V tom se mu začnou v hlavě honit myšlenky. Jak stará je cesta? Proč vlastně mizí? K čemu sloužila? Pojďme popřemýšlet, jestli by nestálo za to se spojit a propojit společně obce. Obnovit cesty našich předků. Vždyť cestička k domovu by neměla zarůst nikdy nikomu.

Radka Kubečková

▪ Pohled na obec Pšánky. Foto: Radka Kubečková

Pandemie nezná hranic

Člověk se sám povýšil do pozice pána tvorstva a všeho, co ho na této planetě obklopuje. Dobrá. Nevšiml si však faktu, že i namyšlenost a pocit nadřazenosti mají své meze. To si člověk připouští, žel Bohu, velmi těžko. Ze své pozice stanovil užitečnost živočichů i rostlin, ale přehlédl, pro koho jsou tyto dva artefakty přírody - rostlinka - živočich, opravdu užitečné. Často ignoruje skutečnost, že svým, mnohdy bezohledným, jednáním ničí to, co dopomohlo k jeho bytí na této planetě.

Můžeme být sebevíc přesvědčeni o nezdolatelosti lidského ducha, čas od času přijde den, kdy se ozve příroda a v plné síle ukáže kdo je na této planetě, na které jsme vlastně jen na malinkatou chvilku hosty, pánem. Bez ohledu na to, kdo chce ovládnout toho druhého, bez ohledu na to, kdo má lepší techniku na vraždění lidí, bez ohledu na to, kdo je fanaticky přesvědčen o tom, že je jeho posláním prosazovat svou osobnost vyšle příroda signál, že i člověk je tvor snadno zranitelný.

Píše se rok 2020. Tento rok se sice neobejde bez různých potíží a nepříjemností. Z pohledu duchovního a esoterického nebude žádnou pozvánkou do lunaparku, pomalu a jistě končí nezávazná „zábava“, dost už bylo přebujelé „květnaté fantazie“ a zavádějících informací. Ale na druhé straně by to měl být rok hojnosti. Citace textu z knihy „Velká kniha čínských horoskopů“, Theodora Laua.

Rok 2020, který je podle čínského lunárního kalendáře označován jako rok Myši. Bude údajně rokem hojnosti a přinese dobré příležitosti a výhledy. Díky nečekaným změnám a výkyvům, třeba na burze, sice připraví člověku menší trable, ale jinak má být rokem šťastnějším než většina ostatních. Nemá docházet k žádným dramatickým událostem, válkám a postihne nás mnohem méně katastrof než například v letech Tygra nebo Draka. Nicméně, je to rok pepný. Přináší spoustu hašteření, dohadování a různých drobných neshod, které však nenapáchají příliš velké škody. Je to doba vhodná k cholení do společnosti a zábavě. (Bližší informace o roku Myši si můžete najít na internetu. Je to zajímavé počtení).

V březnu 2020 bylo všem lidem na této planetě jasné, že se tentokrát čínský horoskop do předpovědi životní pohody tak trochu netrefil. Celému světu se v tomto roce představil v plné síle korona virus - COVID 19. Lékařská věda je v současné době na úrovni, o které se našim předkům ani nesnilo, ale nyní nastal okamžik, kdy i ty největší kapacity lékařské vědy nezůstáva-

jí v poklidu a zapínají své šedé buňky mozkové na nejvyšší obrátky.

Dnešní ohrožení lidstva není za dobu jeho existence ojedinělé. Je to zvláštní, ale vždy, když se člověk domnívá, že je na vrcholu své moci a vše je chopen překonat, přijde téměř neviditelný „přítel“, který jej upozorní na to, že žádný člověk není tvorem všemocným a nedotknutelným.

Jednu z prvních neblahých výstrah dal, „tento kamarád“, lidstvu roku 1348 a s občasnými přestávkami se přihlašoval dalších více jak sto padesát let. Život tehdejšího obyvatelstva začala ohrožovat zákeřná a k člověku velmi přítulná nemoc - mor, zvaný též černá smrt. Mor v tehdejší Evropě a severní Africe zahubil třetinu a možná až polovinu tehdejší populace.

Myšlení středověkého člověka (období cca od roku 500 až 1500 n.l.) bylo často ovlivňováno zprávami o úkazech na obloze, které spatřili astrologové či oni sami. Italský historik Giovanni Villani, který zemřel na mor roku 1348, napsal ve své Florentinské kronice, že se roku 1347 nad mnoha městy této oblasti usadil velký mlžný oblak. Přicházel ze severu a většinou tamních obyvatel naháněl hrůzu. Podle Villaniho také několik tehdejších spisovatelů zaznamenalo, že na východě dopadli z nebe malí živočichové a přinesli s sebou mor. Bádání astrologů ukázalo, že žádní živočichové z nebes nikam nepadli, ale že se jednalo o obrazné vylíčení vzniku a šíření zhoubného viru. Vzhledem k tomu, že nemoc ohrožovala nejen životy prostého lidu, ale do značné míry pronásledovala i dobře finančně zajištěné vrstvy obyvatel, bylo vynaloženo maximální úsilí o zamezení jeho šíření. Tato snaha však pramálo souvisela s likvidací viru, ale spíše ovlivnila, po překonání morové epidemie, rozvoj výtvarné kultury. Díky moru můžeme dnes v řadě měst obdivovat sochařské umění prezentované na morových sloupech. Otázkou zůstává, kolik lidských životů tyto umělecké artefakty opravdu zachránily.

Statistice lidských ostatků, tentokrát bez rozdílu společenského postavení či náboženského vyznání bylo ukládáno do společných hrobů nebo spalováno, což nebylo v této době příliš obvyklé. Základním lékem byla modlitba k Bohu. Virus moru se podařilo po dlouhé době částečně zastavit, ale občas vystrčil růžky a upozornil, že se mu mezi lidmi líbí. Mnoho let jsme hledali viníka, který tuto chorobu rozšířil do všech osídlených oblastí. Člověk sám sebe ujistil, že mor roznáší malá zvířátka, která byla díky zanedbávaně

hygieně všudypřítomná. Dlouhá léta jsme všichni věřili, že viníkem rozšiřování moru byla krysa. Nedávné výzkumy však prokázaly, že přenašečem viru bylo zvířátko mnohem menší a ke člověku ještě více přítulnější - bleška. Krysy však měly také určitý podíl na šíření nákazy. Staly se totiž pro blechy přepravňky, které díky své neustálé migraci, sexuální vitalitě a adaptabilitě ke svému okolí pomohly výrazně zvětšit okruh blešší působnosti.

Po zvládnutí moru se zdálo, že viry dají člověku načas pokoj. Ale bylo to pouhé zdání a toužebné přání člověka. Mor sice ustoupil, ale uvolněné místo obsadily další závažné epidemie, které si vyžádaly miliony lidských životů - zejména neštovice a chřipka. Pozadu nezůstala ani tuberkulóza, která není dodnes zažehnána. Každoročně si vyžádá zhruba 1,5 milionu obětí. Na přední pozice se v dnešní době pracovává i virus HIV, který ukončil od roku 1980 životy více jak 37 milionů lidí. COVID 19 tedy není jedinou infekční hrozbou, která nás ohrožuje. Výše uvedené choroby jsou pro lidstvo mnohdy nebezpečnější a svou zákeřností mohou ovlivnit i budoucí generace.

Nežádoucí renesanci smrtonosných virových onemocnění přinesl začátek 20. století. Postupně se po celém světě začala šířit chřipka. Tedy nemoc, která až do našich dnů je tajemná svým původcem i svou silou, s níž dovede v ohromných pandemiích ve velmi krátké době projít celou zeměkouli. Za sebou zanechává tolik obětí, že se jí žádná nemoc nevyrovná. Je velkým štěstím, že tyto epidemie jsou zhoubné jen občas. Ale pak stojí za to.

Jednu z prvních pandemií začátku dvacátého století byla tzv. Španělská chřipka. Pro její rozšíření byly ideální podmínky. Bojiště první světové války, přesuny vojsk a poměrně malá péče o hygienu. O šířícím se chřipkovým bacilu se díky tvrdé cenzuře muselo v Evropě mlčet. Poprvé byl její výskyt potvrzen v Číně. Odtud ji pak vojáci přenesli do USA a do Evropy. Na člověka se přenesla zřejmě z ptáků. Pojmenování „Španělská“ bylo zcela náhodné. Jedním z hlavních důvodů byla neutralita Španělska, díky níž v této zemi nevládla cenzura tak pevnou rukou. Španělsko bylo první zemí Evropy, kde se o chřipce začalo otevřeně hovořit a upozorňovat na její nebezpečnost. Kdyby Španěl mlčeli, kdo ví, jak by se toto onemocnění jmenovalo. V některých vojenských archiváliích však najdeme informace o tom, že Španělská chřipka se v Evropě vyskytovala

nejdříve v Anglii, a to již roku 1915. Na následky této nemoci zemřelo v letech 1918 až 1920 více jak padesát (některé prameny uvádějí až sto) milionů obyvatel. Počet obětí se v českých zemích pohyboval mezi 44000 až 75000 civilistů. K tomuto číslu je však třeba přičíst asi 2000 až 5000 infikovaných vojáků. Odhady o počtu mrtvých jsou díky chaosu na konci války nepřesné, ale je zcela jisté, že nemoc připravila o život mnohem více lidí než samotný válečný konflikt.

Španělská chřipka nebyla jedinou zhoubnou epidemií dvacátého století. Roku 1957 se téměř do celého světa rozšířila Asijská chřipka typu H2N2. Ohnisko nákazy vzniklo ve východní Asii, a to v Hongkongu a střední Číně. Tentokrát se virus nerozšiřoval blechami ukrytými v kožichu krys, ale využil podstatně pohodlnějšího cestování prostřednictvím letecké dopravy. Po zkušenostech se Španělskou chřipkou byl již člověk na různá onemocnění o něco lépe připraven. První vlna chřipky začala ohrožovat především děti, druhá seniory. Lidstvo však již mělo účinnější antibiotika, a tak úmrtnost byla o něco nižší. Odhady počtu zemřelých se opět rozcházejí. Některé prameny uvádějí 1,5 milionu, 1 až 4 miliony, ale můžeme se setkat i s počtem 20 milionů obětí.

V letech 1968 a 1969 překonalo lidstvo jednu z posledních velkých chřipkových epidemií. Jednalo o Hongkongskou chřipku typu H3N2, která si vyžádala 1/4 milionu až 1 milion obětí. Její příznaky se od běžné (co je to vlastně běžná chřipka?) podstatně liší. Za plného zdraví najednou nastoupí horečka, která se pohybuje mezi 39 a 40 stupni. Člověk je schvácený, pociťuje bolesti svalů, kloubů a hlavy. Běžné projevy jako je kašel a rýma nastupují o něco později.

Člověk vytvářel proti chřipkovým onemocněním stále účinnější obranu, ale faktem je, že ani virus chřipky nelenošil a vývoj nezanedbával. Svou novinku představil roku 2009 v Mexiku pod názvem - Prasečí chřipka. Prasečí chřipka nebo též Mexická chřipka či chřipka A/H1N1 je typ chřipky přenosné na člověka. Virus obsahuje geny lidské, ptačí a prasečí chřipky. Podle oficiálních údajů se mexickou chřipkou v naší republice nakazilo 2477 osob. Do března 2010 tato nemoc zahubila 102 lidí.

Člověka docela nepřijemně potrápila a stále ještě trápí i chřipka, která byla identifikována již roku 1878 v Itálii.

...pokračování na str. 4

Pandemie nezná hranic

...pokračování ze str. 3

Jednalo se o tzv. ptačí mor, který předcházela chřipce Španělské. Tento virus trápí lidstvo více než 100 let. Procestoval celou Evropu, Austrálii, USA a samozřejmě i země asijské. Virů ptačí chřipky je široká paleta. Nejznámější a nejsledovanějším typem ptačí chřipky z přelomu 2. a 3. tisíciletí je onemocnění způsobené virem H5N1. Je to jeden z virů, který se velmi rychle šíří mezi ptáky a pokud dojde k infekci člověka, je jeho mortalita poměrně vysoká. V roce 2006 zemřelo během krátké doby (cca 1 měsíc) 42 lidí. Ptačí chřipka se v průběhu dvou a půl roku rozšířila do více jak šedesáti států.

Od března roku 1996 musel člověk bojovat s další virovou nákazou - nemocí šílených krav. V průběhu března 1996 vědci poprvé diagnostikovali variantu této nemoci u člověka. Takzvaná Creutzfeldt-Jacobova nemoc degenerativně zasahuje mozek. V nejčernějších představách mohla zabít miliony lidí. Člověk se proti ní bránil dosti drasticky. Vlády ohrožených států nechaly vybit cca 200 000 kusů dobytka, EU zavedla embargo na dovoz hovězího masa z postižených zemí a byly zpřísněny standardy pro nakládání s živočišným odpadem. Od roku 2001 nesmějí země EU dodat na trh hovězí dobytek starší 30 měsíců bez negativního testu na BSE. Mezi tím vědci a lékaři

přišli s experimentální léčbou Creutzfeldt-Jacobovy nemoci a odvrátili tak hrozící katastrofu. Podle dostupných statistik si do dnešních dnů tato nemoc vyžádala ve světě asi 150 obětí.

Roku 2003 se představilo světu další závažné onemocnění. Byla to nová forma zápalu plic, těžký akutní syndrom dýchacích cest neboli SARS. Velmi smrtelné virové onemocnění se objevilo v jihovýchodní Asii a šířilo se kontaktem s nakaženou osobou. Globální šíření SARS bylo zastaveno v červenci 2003, kdy se v Pekingu zotavilo posledních 12 osob. Nemoc zmizela podobně nečekaně, jako přišla. Celkem na SARS zemřelo osm stovek lidí z více než 8000 nakažených. V Česku se virus neobjevil. Čínští vědci v roce 2004 oznámili, že vyvinuli proti tomuto onemocnění účinnou vakcínu.

Rozvoj lékařské vědy a úroveň českého zdravotnictví nás ukolébaly a všichni jsme doufali, že většina pandemických katastrof se nám již bude vyhýbat. Pár let se to dařilo. Nyní však musíme čelit velké hrozbě, která může pozměnit celý svět. Prožíváme dny, kdy sledujeme každou informaci o šířícím se koronavirovém, a do našich myslí se vkrádají otázky, co bude dál, zvládnou to naši zdravotníci a hygienici, zvládnou to politikové...? Málokdo si připouští myšlenku, že ne. Na obranu proti COVIDU 19 se musíme podílet všichni.

Neděle 22. března 2020 byla pro Česko černým dnem. Nákaze koronavirové podlehl ve věku 95 let první pacient. Další dva, 45 letý muž hospitalizovaný v Havířově a 71 letá žena prohráli svůj boj o život v úterý 24. března 2020. Muž měl pokročilé stádium rakoviny, ženě diagnostikovali ve VFN těžké plicní onemocnění s dalšími zdravotními problémy. V hradecké nemocnici rozšířil nákazu koronavirovou jeden s pacientů. 30 zdravotníků tak skončilo v karanténě. S napětím sledujeme, jak se situace bude vyvíjet dál. Všem téměř 1400 nakaženým občanům a zdravotníkům, kteří o ně pečují, držíme pěsti - (stav k 25. 3. 2020).

Teď malá kapka pro odlehčení psychického napětí. Co bude dál? Dnešní situaci nám s přehledem vyhodnotí a dají cenné rady naši historikové. Ale žel Bohu, pozdě. Po dlouholetých zkušenostech již dnes mohu prozradit, že nám popíší, co jsme udělali špatně, čemu jsme se měli vyhnout apod. Prostě, musíte se připravit na to, že po několika letech budeme všichni přesně vědět, jak jsme měli s COVIDEM 19 zatočit.

Pojmenování epidemie nebo pandemie spojujeme povětšinou se zdravotními problémy klinického charakteru. Ale vývoj společností se nedá zastavit. Ve světě se začínají projevovat epidemie, mající psychosociální nebo mo-

rální základ. Jedním z takových fenoménů je třeba epidemie samoty. Zatím se to zdá úsměvné, ale samota netrápí jen seniory, ale mnohem více mladé lidi. Tímto problémem je nejvíce postižena Amerika. Samota, o kterou se jedná, není jen několika hodinový pocit smutku. Podle psychologů může samota vyvolat až chronickou neustupující bolest, která má pak vliv na každodenní život běžných lidí.

Když se podíváme do minulosti, můžeme, hovořit i o nárůstu počtu krutovlád, touze fanatických skupin ovládnout svět nebo rostoucí náboženské zaujatosti - sebevražední atentátníci apod. Není to nebezpečné? S nárůstem agresivity se tento stav může v epidemii docela snadno přeměnit. Snad tyto stavy nebudou základem dokonce nějaké pandemie a budeme moci u těchto skupin nebo jedinců diagnostikovat pouze Paví nemoc.

Stůjme teď jeden při druhém, myslím tím duševně - nedotýkat se! Respektujme pokyny k ochraně našeho života. Každý se bojí, ale pokusme se strach překonávat. Nepropadejme panice, ale ani lhostejnosti. Ke každému pokynů přistupujme s respektem.

Snad mi to pan Werich promine, ale na závěr použiji jeho slova:

Na shledanou v lepších časech.

Richard Šafařík

■ ŠPANĚLSKÁ CHŘIPKA

Máme další certifikované výrobky

Začátkem roku 2020 se nám podařilo certifikovat další dva výrobce, kteří rozšířili rodinu Regionálních produktů Hradecko už na úctyhodných 21 členů.

Novými nositeli jsou:

- Zemědělská akciová společnost Mžany, která má certifikované ryby – sumečky africké – živé ryby a filety z nich vyráběný.
- Podnik pro produkci vajec v Kosičkách s.r.o. u kterého se certifikace týká jejich výborných vajček, ať už bílých, podestýlkových

nebo třeba cereálních.

Ze stávajících regionálních producentů připomínáme ty nejbližší našemu regionu: Sušené maso a masové bonbony z firmy POCTIVÝ GRUND pana Romana Plase z Libčan, Specifické služby v cestovním ruchu (výstavy, provoz zámecké kavárny, ubytování, informační služby apod.) spolku venkovského ubytová-

ní a turistiky VEJMĚNEK z Lubna, Sýr s ušlechtilou plísní uvnitř hmoty ze společnosti NIVA s.r.o. z Dolního Přímu, SIROB – sirup z cukrové řepy z Mincukrovaru Mžany paní Petry Stránské, Sortiment společnosti Rakytník Cvrček z Lhoty pod Libčany a další. Kompletní přehled najdete na stránkách www.hradecko.eu v sekci Regionální produkt.

Martina Saláková Šafková

▪ Jeden z regionálních produktů - sirob z Mincukrovaru Mžany Petry Stránské

▪ ZAS nabízí Sumečka afrického. Foto: Matěj Krátký

Komunitní sociální práce v obcích mikroregionů Nechanicko a Urbanická brázda

Nový klíčový projekt Místní akční skupiny Hradecký venkov byl zahájen v lednu letošního roku. Tříčlenný tým sociálních pracovníků, Ing. Eva Vašáková, Bc. Ladislava Tichá a Mgr. Nela Štěpánková, poskytuje pomoc obcím a jejich občanům v sociální oblasti.

S čím konkrétně Vám může realizační tým pomoci?

- Poskytne sociální poradenství pro místní samosprávu.
 - » Poskytne sociální poradenství pro jednotlivé občany v oblasti:
 - » sociálních dávek
 - » péče o handicapované
 - » sociálně-právní ochraně dětí
 - » podání žádosti o příspěvek na péči a další dávky
 - » zajištění pečovatelské péče, včetně rané péče

» řešení krizových a náhlých událostí – co je nutné zařídit, na co máte nárok, kde můžete žádat o pomoc

- Pomoc v komunikaci s úřady a dalšími organizacemi v sociální oblasti
- Pořádání besed, workshopů, akcí pro občany obcí
- Zprostředkování právní pomoci
- Pomoc v navázání spolupráce s neziskovými organizacemi
- Pomoc psychologa ve školách
- Předávání informací a podnětů úřadům a organizacím sociální a zdravotní péče
- Zprostředkování pomoci konkrétních poraden a odborných pracovníků
- Organizace a pomoc při setkávání zástupců vedení obce s osobami, které požádali o podporu
- Realizační tým uvítá spolupráci

s dobrovolnými spolky v obcích, mateřskými centry, komunitními centry i školami.

Na úvodním setkání dne 25. února v prostorách Pivovaru Lindr Mžany byl představen celý projekt a realizační tým odborných pracovníků. Očekávaným výsledkem tříleté práce v území je zavést v malých venkovských obcích systematickou komunitní sociální služby, kdy budou aktivizovány cílové skupiny – osoby pečující o jiné osoby, samozivitelé, senioři, osoby ohrožené předlužeností, menšiny, osoby s handicapem, negramotní apod. Tyto osoby se ve spolupráci se samosprávou a místní komunitou budou podílet na řešení své nepříznivé životní situace. Realizace projektu bude probíhat do 31. 12. 2022. Činnost týmu KSP je pro všechny zdarma a je určena pro 32 obcí z území mikroregionů Ne-

chanicko a Urbanická brázda.

Realizační tým nyní zjišťuje, jak potřeby svých občanů v sociální oblasti vnímají starostové a starostky, jak se o své občany starají, jaké otázky s nimi nejčastěji řeší a jaké sociální služby jsou v obci využívány nebo naopak chybí. Toto mapování i úvodní setkání k projektu ukázalo, že sociální práce na obcích je živým tématem.

Svými postřehy můžete ke změnám v obcích přispět i Vy! Se svými dotazy, postřehy, požadavky a náměty se neváhejte obracet na náš realizační tým.

*Kontakty: www.hradeckyyvenkov.cz
Ing. Eva Vašáková – koordinátorka projektu Komunitní sociální práce,
tel.: 775 783 231, e-mail: ksp.hradeckyvenkov@gmail.com*

Tvořivé dílny, sportovní program i vaření

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Hněvčeves - naši občané a občané z okolních obcí na území Hradeckého venkova od ledna letošního roku využívají při řešení nepříznivých životních situací bezplatné sociální a odborné poradenství.

V rámci projektu realizujeme vzdělávací aktivity, aktivizační činnosti a motivační programy.

Oblíbené jsou tvořivé (terapeutické) dílny, kde si mládež i dospělí už mohli vyzkoušet techniku výroby různých vzorů šperků a ozdob z polymerové hmoty FIMO. Děti modelovaly přívěsky, postavičky a jiné drobnosti podle vlastní fantazie. Při dalším tvoření si každý

vyrobil svůj originální lapač snů a někteří i mušličkovou dekoraci – zvonkohru. Následovalo březnové překvapení pro maminky a babičky u příležitosti Mezinárodního dne žen. Děti domů odnášely nazdobené perníčky, vlastnoručně zhotovená pránička, dekorace a papírové květinčky.

Pro rodiče a malé děti byl v únoru a březnu připravený dlouhodobější program s cílem rozpoehybovat předškoláčky i jejich doprovod. Rodiče se pomocí praktických ukázek učili podporovat u dětí správný a všestranný pohyb, protažení a relaxaci.

Všichni, kteří si rádi hrají, si

hned při několika akcích vyzkoušeli a zahráli logické, deskové a vědomostní hry a zároveň procvičili paměť, znalosti, strategické plánování i logické uvažování.

Mládež a dospěláci se zúčastnili několika vzdělávacích programů zaměřených na nácvik správného držení těla a protahovacích cviků jako prevence bolesti zad nebo ukázky intervalového cvičení s cílem dostat se zpět do kondice. Pro zájemce o zdravý životní styl bylo v rámci akcí možné využít měření tělesných hodnot nebo konzultaci jídelníčku.

Poslední společnou březnovou akcí byl minikurz „Kuchařiči v akci“. Děti se zdokonalily v kuchařském umění, procvičily zručnost při přípravě jídla, vzájemnou spolupráci a načerpaly znalosti a zkušenosti. Vlastnoručně uvařených oběd se dvěma druhy zeleninových salátů a sladkou tečkou na konec všem chutnal.

Na začátku dubna jsme připravili pro děti netradiční tvoření, vyráběl každý sám doma. Na programu byly jarní dekorace, květinčky a zdobení vajíček. Potřebný materiál i popis postupu výroby putoval do obálek a vše přistálo ve schránkách. Postupně přišly fotky výtvorů a mohli jsme se společně pokochat vyzdobou ostatních.

V současné době, kdy je omezeno vzájemné setkávání a pořádání akcí, se zaměřujeme především na sociální poradenství, informování komunity, povzbuzení, podporu a odbornou pomoc v souvislosti s nepříznivou epidemiologickou situací.

Chystáme rozšíření komunitní knihovny o půjčovnu her a vzdělávacích aktivit pro děti a mládež.

Plánujeme spolu se zástupci komunity, se spolky a s lektory zaměřenými vzdělávacích a motivačních programů, které budou realizovány, až to situace dovolí. Projekt „Podpora komunitní práce v Hněvčevsi“ č. CZ.03. 2. 65/0.0/0.0/16_047/0015422 byl zahájen obcí v lednu 2020 a bude pokračovat až do konce roku 2022. Je spolufinancován z Evropského sociálního fondu prostřednictvím „Operačního programu Zaměstnanost“ a ze státního rozpočtu České republiky.

Cílem projektu je podpora komunitního života v obci a okolí; mezigeneračního setkávání a soužití místních obyvatel; společného vytváření aktivit; řešení potřeb a problémů ovlivňující kvalitu života jednotlivců i komunity jako celku.

Projekt se zaměřuje především na osoby ohrožené sociálním vyloučením, školáky a mládež, osoby pečující o děti mladší 15 let, osoby pečující o jiné závislé osoby a osoby znevýhodněné vzhledem k věku nebo ohrožené předlužeností.

*Renata Hladíková
manažer projektu
Denisa Jenčovská
komunitní pracovník*

▪ Program pro děti a rodiče "předškoláci a pohyb". Foto: Denisa Jenčovská

Vzdělávejte se online s MAP

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

Zde dne na den se nám zavřely školy a školky. Rodiče se ocitli s dětmi sami doma a školy se musely zorientovat, jakým způsobem mohou žáky distančně vzdělávat. Tato situace pro všechny velká zkouška, ale může to být i výzva. Mnozí učitelé se

vzdělávají dále v digitálních nástrojích a snaží se výuku nahradit online přenosem. Hradecký venkov díky projektu Místní akční plán připravuje pro učitele řadu online seminářů právě v reakci na tento nouzový stav. Během několika dnů zašleme pozvánku

učitelům mateřských škol na online seminář, který je zaměřen na období po karanténě. Děti, které byly něčím ohroženy, budou nyní ohroženy ještě více. A děti, které nějak sociálně a emočně neprosplávaly, budou prospívat ještě méně. Na to je dobré se připravit.

Pro základní školy vznikla Digitální pohotovost, která má za cíl pomoc školám se zřízením nástrojů na komunikaci a dále je digitálně vzdělá-

vat. Učitelé tak už nemusí mít strach s vstoupit do virtuálního prostředí a mohou si požádat o pomoc prostřednictvím emailu: skolyonline@kr-kralovehradecky.cz a na telefonním čísle 607051287 nebo na stránkách skolysobe.cz.

Všechny aktuální informace naleznete na www.hradeckyvenkov.cz a určitě sledujte facebook MAP II ORP Hradec Králové.

Helena Kuthanová

Doba roušková: Proč nám chybí hospoda

Těchlovice - máme u nás hezkou čistou hospodu. Takovou pravou vesnickou, kam se chodí „na jedno“. Tedy chodilo. Je květen a v současné době můžeme jít pouze kolem, a to když jdeme do obchodu pro základní potraviny. Hostinec má krásné číslo popisné 1. Podle dostupných pramenů (Dějiny obce Těchlovice od nejstarších dob do roku 2000, autor Vlastimil Málek) pochází první zpráva o tomto stavení z roku 1684. V roce 1874 se stali majiteli Josef a Františka Hyskovi. Od té doby má náš hostinec název „U Hysků“. Už

třicet let je zpátky v rukách potomků rodiny Hyskových a ti se skutečně starají o svůj majetek vzorně. Někdy až charitativním způsobem. Majitelé vědí, že zánik hospody vede k zániku společenského života v obci. A tak se snaží za každou cenu udržet hostinec v provozu. Až doba roušková jim to překazila. Připomněla všem, že hospoda na ves neodmyslitelně patří a proč tolik chybí.

Je především centrem setkávání. Místo do psychologické poradny se do ní chodíme vyzpovídat, vyplakat, pochlubit a nechat si i poradit, pří-

padně poradit druhým. Je místem vzdělávání. Kolik nových věcí se tu člověk dozví. I zasoutěžit si tu můžeme. A bonusem je, že naši „hospodští“ jsou vzdělaní lidé. Je informačním střediskem. Schází se zde odborníci téměř na všechny sporty. Dozvíte se, kde si můžete co vypůjčit a komu můžete něco půjčit vy, kde bydlí pan X a co dělá pan Y. Je centrem trhu práce. Dostanete radu, kam za kominickými službami, kde sehnat instalátéra či zedníka, který doktor je ten pravý a u kterého nepochodíte. Můžete se tu pohádat,

zasmát, politicky osvětit, nebo jen tak tiše vstřebávat sprchu nových informací. Někdy je to tu jako v úle, jindy poklid a mír. Ale stále to tu žije. Díky majitelům, štamgastům i náhodným hostům. Ceny jsou zde mírné, obsluha příjemně „domácí“. A právě to si člověk uvědomí, když nám ta hospoda chybí. Není se kde osvěžit, není se kde očistit. Hlavně duševně. A k tomu není potřeba vysoká gastronomie, k tomu je potřeba dobré srdce. A to v Těchlovicích v hostinci „U Hysků“ mají.

Blanka Macháčková

▪ Těchlovická hospoda. Foto: Blanka Macháčková

Život pro další generace

Sověťice - v posledním desetiletí se zastupitelstvo výrazně zaměřilo na obnovu zeleně jak v intravilánu, tak extravilánu obce. V katastrech obou obcí, bylo vysázeno na dvě desítky tisíc stromů a rozhodně nejsou poslední. Jedním z projektů, který se bude realizovat, je pokračování revitalizace zeleně v rámci našeho mikroregionu. V prvním kole proběhla výsadba ke Kozínskému rybníku, Petříkovým mostům a směr Čepro. Během podzimu by měla být obnovena lokalita aleje v Horních Černůtkách směrem k myslivecké bažantnici, lokalita v kopci k Horním Černůtkám a dokončení výsadby panelové cesty směrem k Čeprou. V žalostném stavu jsou také stromořadí podél silnic. V posledních letech vlivem stárí a pravedpodobně i sucha, dostávají

stromy podél cest opravdu zabrat. Suché koruny, kde se občas zazelená nějaká ta větev, jsou čím dál častějším jevem. Nelze přece zanechat dalším generacím holé pláně, a tak postupně realizujeme výsadbu. Dosázena byla alej k Sadové, od panenky Marie k remízku jsou vysázeny třešně a od remízku k Sověticím jabloně. Podobně se postupuje v první fázi i k Horním Černůtkám. Obnovu prodělal první úsek od obce k odbočce ke Kozínskému rybníku, kde jsou nově vysázeny jabloně. V další fázi se počítá s podzimní obnovou stromořadí od odbočky směrem k Černůtkám pro změnu třešněmi. Druhou stranu, která se jeví v lepším stavu prozatím ponecháme, aby krajina nebyla úplně odhalena. V rámci pozemkových úprav plánujeme projekt protipo-

vodňové ochrany a zadržování vody v krajině s možností další výsadby. Budoucnost je třeba spojit s vodou a vodu se zdravými stromy. Jen tak

se nám podaří mít krásnou a zelenou krajinu a nikoliv vyschlou poušť.

Aleš Krátký

▪ Alej vedoucí do Horních Černůtek. Foto: Matěj Krátký

TOP akcí měsíce února je stěžerský masopust

Stěžery - víte, že masopustní veselí zaplnilo naši obec již po šesté? Každým rokem se organizátoři snaží tuto tradici inovovat. Při přípravách mají pořadatelé vždy na paměti, že je tato akce našimi občany velice oblíbená. Vždyť se jí účastní více než 600 osob. Proto je nutné vše předem dobře připravit a naplánovat.

V letošním roce se masopust u nás konal v magickém datu 22. 2. 2020. Tento termín se ve světle dalších koronavirových událostí ukázal jako poslední, kdy se taková akce mohla konat. Takže při nás stálo štěstí. Kromě krásného počasí se ukázalo, že čím

dále početnější skupiny lidí se snaží do celé akce aktivně zapojit.

Vedle dětí z místní základní školy se letos na programu podílel i folklorní soubor Červánek. Jeho členové mají již několik let nacvičeno pásmo masopustních vystoupení. Jde o soubor lidových tanců, písní a říkadel, které předvádí, jak se slavil masopust v minulosti. Jednotlivé tradiční masopustní masky se i u nás představily písněmi a říkadly nebo sólovými tanci (medvěď, cikánka, kominík).

V 10 hodin přivítala všechny maskáři starostka obce před zdravotním střediskem. Udělila právo masopust-

ního veselí - předala Masopustu, coby vůdci a žadatelé o povolení, glejt s pečeti a podpisem starostky, který opravňoval maskáři k tanci, zpěvu a hodování. Po slibu všech masek, že se budou po celou dobu ve vší počestnosti chovat, následoval průvod v čele s Masopustem ulicemi naší obce.

Průvod byl tentokrát 4 x násilně zastaven:

1. Šenkýřkami a majitelem pivovaru před Pivovarem Beránek
2. Smrtkami v Jižní ulici
3. Naplaveninami z nové Višňové ulice

4. Zaměstnanci Agrosemu u nové prodejny pro zahrádkáře

Všude jsme se pobavili, něco ochutnali a společně jsme doputovali k nákupnímu středisku, kde pro nás naši skauti připravili výborné zabijačkové pochoutky a kuchařky z mateřské školy výborné sladké zákusky.

Za velký bonus lze považovat především to, že se vždy spojují radostné prožitky všech generací a na realizaci akce spolupracují všechny složky obce.

Dagmar Smetiprachová
starostka

▪ Jedna ze zastávek byla před pivovarem Beránek. Foto: Petra Kopecká

▪ Mezi maskami nechyběly šenkýřky. Foto: Petra Kopecká

Začátek roku ve znamení valných hromad

Boharyně - Zahájení kulturně společenského života začalo letos zcela standardně – valnými hromadami místních spolků. A že těch spolků máme. První byli hasiči. Nejdříve SDH Boharyně, následovaly valné hromady SDH Trnava a Zvíkov. Poté se sešli fotbalisté z TJ „Bystřice“ Boharyně a dále členové Českého zahrádkářského svazu. Všechny valné hromady mají téměř stejný program - rozhodnutí o činnosti v uplynulém roce, co se podařilo a co ne, následně schválit plán na rok další, projednat hospodaření, kde sehnat finance na činnost, někde se volilo nové vedení. Jediný spolek, který musel valnou hromadu odložit, byli místní myslivci.

Tradičně byla zahájena i plesová sezona, a to hasičským plesem. Účast byla hojná, hudba výborná, zábava výtečná. Další ples, resp. rockový bál s kapelou Teplá buchtá, plánovali uspořádat místní sportovci v březnu. Vzhledem k vyhlášení nouzového

stavu se bál bohužel neuskutečnil a zřejmě nebude ani v náhradním květnovém termínu. Rovněž tak se nekonal ani dětský maskární ples.

Z plánovaných sportovních akcí proběhlo pouze bruslení na ledové ploše v Pivovaru ve Mžanech. Důvodem, proč jsme nevyrazili na lyžařský výlet na hory, nebyl koronavirus, ale nedostatek sněhu.

Po vyhlášení nouzového stavu a z důvodu omezení s ním spojených se lidé začali věnovat jiným aktivitám. Žijeme na vesnici, a tak přišla na řadu zejména práce na zahradě nebo generální úklid čehokoliv. Řada našich žen ale oprášila šicí stroje a své dovednosti a začala vyrábět ochranné roušky, kterých byl v prvních dnech nouzového stavu nedostatek. Kdo nezládl šití, přispěl alespoň materiálem. Roušky se šily a šijí nejen pro občany naší obce, ale i pro nemocnice a zařízení sociálních služeb. Všichni občané obce 65+ obdrželi po 2 ks ochranných roušek do svých schrá-

nek. Každé rodině v obci byl doručen dezinfekční přípravek. Členové SDH Boharyně nabídli pomoc spoluobčanům při zajištění nákupů základních potravin, léků apod.

Všem, kteří jakkoli přispěli a přispívají ke zvládnutí současné situace v boji s koronavirem patří obrovské poděkování a uznání.

Věra Macháčková, starostka

▪ Bruslení na ledové ploše ve Mžanech. Foto: Šárka Michálková

Dětské hřiště u nás chybělo

Dohalice – v naší visce můžete nalézt několik zajímavých či obecně prospěšných staveb. Kostel svatého Jana Křtitele, budovu základní školy a sokolovnu s hojně využívaným fotbalovým hřištěm. Co ale v naší vesnici už dlouhou dobu chybělo, bylo dětské hřiště, pokud nepočítáme pár herních prvků u zmíněné sokolovny.

Největší komplikací v řešení této otázky bylo získání vhodného po-

zemku do obecního vlastnictví. Když se po dlouhých letech podařilo tento problém vyřešit, byla v únoru 2019 podána obci oficiální žádost o dotaci na výstavbu dětského hřiště. V květnu téhož roku přišlo souhlasné vyjádření, a tak jsme po výběru stavební firmy mohli čerpat peníze od Ministerstva pro místní rozvoj v rámci programu Podpora budování a obnovy míst aktivního a pasivního odpočin-

ku. V září si obyvatelé Dohalic mohli všimnout v části obce Sídliště hotové, i když prozatím nepřístupné výstavby.

Součástí přidělení dotace byla i společná aktivita rodičů s dětmi na hřišti v podobě vysázení okrasných stromků. Akce se konala za chladného a deštivého podzimního dne, což ale rodiče a především nadšené malé zahradníky neodradilo. Děti neje-

nom přiložily ruku k dílu, ale také vyzkoušely všechny možnosti nových atrakcí.

I když momentální situace kvůli epidemii nemoci Covid-19 příliš využívání hřiště nepřeje, věříme, že jakmile se poměry uvolní, dohalské děti si na nové hřiště opět cestu najdou a využijí ho k společnému trávení volného času na čerstvém vzduchu.

Terezie Horáková

▪ Na sídlišti vyrostlo nové dětské hřiště. Foto: Jolana Miškářová

▪ Do sázení stromů se zapojily i děti. Foto: Jolana Miškářová

U nás ve školce se život nezastavil

Třesovice - Nynější epidemiologická situace zbrzdila a ovlivnila i dění v naší MŠ. Děti zůstávají již od 17. 3. v bezpečí svých domovů, nicméně kolektiv děvat ve svém úsilí a práci nepolevil. Naopak – některá svoje úsilí doslova zdvojnásobila. Prakticky okamžitě jsme začaly šít roušky, které putovaly nejprve do poštovních schránek každého našeho malého školkového kamaráda, část jsme dodaly do FNHK na transfuzní a dětské oddělení a desítky roušek bylo k dispozici veřejnosti před MŠ na „škol-

ním roušplotníku“. Dosud jsme ušily cca 200 ks roušek, na čemž má největší podíl naše úžasná Evička Kulhánková a Anička Tomková.

Nechceme polevit ani v dalších aktivitách, proto jsme toto „zpomalené“ období využili k jiné činnosti, např. k úpravám, opravám a zvelebování školy i zahrady. Část patřící školní jídelně máme vymalovanou. Kolem MŠ jsme vytvořili jarní velikonoční výzdobu, jejíž součástí byla i připravená koleda pro naše děti, které si pro ni mohly s rodiči samostatně přijít

a najít si každý tu svou. Na dalších nápadech na zkrášlení a využití zahrady se teprve pracuje. Snad se dětem budou líbit.

A jak to tu vše jarně ladíme, zzelelo se nám i třesovické chmurné zastávky a pokusili jsme se ji také rozveselit trochou barviček. Při třídění sběru

jsme objevili pár dětských výtvarných pokladů, tak snad udělají kolemjdoucím při pohledu radost.

Mnoho zdraví a v rámci možnosti klidné jarní dny Vám přeje

Gabriela Melounová
Ředitelka školy

▪ Koleda pro děti z MŠ Třesovice. Foto: Gabriela Melounová

▪ Jarní výzdoba školky. Foto: Gabriela Melounová

625 let od první písemné zmínky o obci

Radostov - ano, letos to je dlouhých 625 let od první zmínky o vesnici, která se rozkládá na březích Radostovského potoka (někdy uváděný jako potok Radíkovský), jenž pramení v Dlouhých Dvorech a vlevá se do říčky Bystřice v katastru obce Boharyně. Ale vznik je odhadován již na přelom 11. a 12. století. Za tu dobu ves změnila svůj vzhled i majitele. První známý je Aldyk z Radostova, pak je v kronikách zmiňován Strmen z Radostova, Bavorové Rodovští z Hustířan a Radostova, Radečtí z Radče i jiní a nakonec rod Harrachů.

Obec za ty roky zažila několik katastrof, které se podepsaly na jejím rozvoji. Nejtěžší asi bylo zadlužení za panování rodu Bavorů, kteří se věnovali alchymii a panství „prošustrovali“. Jeden odkaz, kromě nezdařených pokusů, však zanechali. Je to první česká psaná kuchařka, která je uložena na třeboňském zámku. Další velkou ranou byla třicetiletá válka, během které zanikla řada vesnic v okolí. Byl to asi zázrak, že naše obec nezankla, ale pravděpodobně v té době začala chátrat původní vodní tvrz. Ta zde stála více jak 300 let a podle historiků byla v té době poměrně významnou.

Dnes si tvrzíště vzala příroda zpět, ale ten, kdo umí číst v krajině, ještě

rozpozná, kde stávala. Jsou zde patrné pozůstatky věže a paláce, dále pak vodní příkopy, které tvrz obklopovaly. Když se řádně rozhlédnete, spatříte hráze rybníka, jež tvořil část obranných prvků a měl rozlohu několik hektarů. A když se vydáte hlouběji do lesa, tak narazíte na hlubinný zářez. Jako malí jsme sem chodili sáňkovat a provádět různé lotroviny. Nikoho z nás tenkrát nenapadlo, že místo, kterému se asi jinak neřekne než Pekelec, není dílem přírody, ale pozůstatek středověké důlní činnosti. Těžil se zde kámen, jíl a písek na budování a opravy hráze již vzpomínaného rybníka. Část hráze je ještě vidět u bývalého radostovského mlýna. Na lom i hráz mě upozornil poslední radostovský mlynář, pan Čížek. Po zániku tvrže byl rybník vypuštěn a proměněn v pole a luka. U mlýna byl zbudován menší rybník, který plnil funkci akumulčního zdroje pro pohon kola, voda byla přiváděna náhonem, jehož pozůstatky v obci najdete ještě dnes. Rybník i náhon též vzaly za své.

V okolí Radostova se nachází bývalá obora Kunčice – Bažantnice. Za časů Harrachů byl Radostov centrem jejich lesnické činnosti na zdejších panstvích. Z té doby je zde několik bývalých hájenek. V oboře Petrůvkova, dále hájenka lesníka Cihláře či první dům v Homyli po levé straně, který byl do nedávna součástí našeho katastru. Největší je pak fořtovna v Ra-

dostově.

Za první světové války bylo povoláno 54 mužů z obce, 5 jich za císaře položilo život, 6 padlo do zajetí, z nich 5 vstoupilo do legií. Z novodobé historie, resp. z druhé světové války, je známa pomoc občanů zajatcům, kteří nuceně pracovali na budování německého vojenského letiště u Roudnice. Těm místní dodávali potraviny a ošacení. To se však vesnici málem stalo osudným, když byli zatčeni dva zajatci, kterým radostovští pomohli a obci hrozilo vypálení. Naštěstí k tomu nedošlo. Při osvobození obce zde byl zastřelen okupační důstojník, jeho hrob se nachází v místním lese.

Celá dlouhá historie je shrnuta v heraldickém ztvárnění obecních symbolů, které byly v červnu 2003 schváleny parlamentem České republiky a v červnu 2004 vysvěceny v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Libčanech. Na symbolech najdete věž se střílnou a brankou, která připomíná přes 300 let panování na radostovské tvrzi. Hvězda nad ní poukazuje na význam zdejšího sídla a klasy po jejích stranách jsou dokladem sepětí obyvatel s půdou, jelikož Radostov byl vždy zemědělskou vsí.

Radostovu společně popřejme další dlouhou řadu let.

Radek Blaho

■ Foto: Radek Blaho

Změna nájemce obchodu nám prospěla

Dolní Přím - i přes současnou situaci jsme se pustili do úklidu obce. Díky obětavosti našich občanů a při zachování všech nařízení byla obec včetně všech místních částí ve dnech 16. až 19. dubna opět zbavena odpadků. I když je omezen pohyb osob, tak se nasbíralo cca 5 tun všeho možného a někdy i nemožného, co jsou lidé schopni do příkopů odhodit. Všem, kteří se zapojili patří velký dík.

Po odkupu prodejny smíšeného zboží na Dolním Přímě od společnosti Hruška jsme v objektu provedli nutné úpravy (kompletní rekonstrukce topení, částečné opravy podlah, krytin) pro zlepšení podmínek při prodeji zboží. Nájemce byl vybrán na základě zveřejnění záměru o pronájmu.

I když je to občan vietnamské národnosti, je třeba říci, že do obce zapadl a prodejna včetně otevírací doby (každý den od rána až do večera, a to i v sobotu a v neděli) funguje tak jako asi nikdy předtím.

Budeme doufat, že to takto bude i nadále.

Švasta Petr, starosta obce

■ Obchod v Dolním Přímě je dobře zásobený. Foto: Petr Švasta

Základní škola a mateřská škola v době koronavirové

Boharyně - říká se: „Všechno zlé je pro něco dobré.“ A tak jsme se do toho dobrého pustily.

Začaly jsme zahradou, kde jsme z vrbových proutků udělaly domeček a dva tunely, proměnou prošla i centrální část zahrady, kde „vyrostl“ kopec s tunelem. Zakoupily jsme různé keře a rostliny, které budeme postupně vysazovat, a vznikne tak jedlá i okrasná zahrada pro malé badele. Čeká nás ještě spousta práce, ale už teď je změna velká. Změnu doznalo i prostranství před školou, kde je nová výsadba a plánujeme ještě dodat další prvky.

Školka už dlouho volala po nové výmalbě a novém praktickém uspořádání tzv. vzdělávacích center. Výmalbu se nám za podpory zřizovatele podařilo zrealizovat. Situace stále nedovolovala otevření školky, vrhly jsme se i na úpravu šatny, a to pěkně (a doslova) od podlahy. Mezitím jsme se pustily do broušení a natírání šatních skříněk, dveří a zárubní, zkrát-

ka všeho, co nám přišlo pod ruku... Podobnými proměnami prochází i budova základní školy. Až jsme se začaly trochu bát, abychom to stihly.

A naše děti? Po těch se nám moc stýská a doufáme, že se jim změna bude alespoň trochu líbit. Školkové děti dostávají videoopozdravy od Krtečka, který naši školku navštívil, a dětem dává různé zajímavé úkoly jak na tvoření, tak na rozvoj grafomotoriky, zrakového vnímání, logického vnímání a matematických představ. Moc nás potěšilo, jakou odezvu video od Krtečka mělo. Došlo nám mnoho fotografií a i videí, jak děti pracují, vyrábí a jak tráví čas. Školákům zasíláme každý týden úkoly a náměty na zajímavé činnosti, a vidíme se společně alespoň v "síti".

Věříme, že tyto netradiční dny již brzy pominou a zase se brzy ve zdraví uvidíme.

*Za ZŠ a MŠ Boharyně
Kamila Hellerová a Lucie Tomášková*

▪ Na zahradě školky vyrostly domečky z vrbového proutí. Foto: Lucie Tomášková

Roušky putovaly do nemocnic do Hradce Králové i Vrchlabí

Sadová - zdravíme všechny naše občany. Nemá asi význam vysvětlovat, proč nepíšeme o žádné pěkné akci, výstavě či nějaké další příležitosti, kde by se lidem líbilo a bavili se. V této době jsou aktuální domácí práce, které jsme dlouhou dobu odkládali, práce na zahrádkách a další činnosti v domácnostech, které nám zkrátí nucený, někdy

dlouhý pobyt v našich domovech. Chtěl bych za obec ovšem velice poděkovat, jak rychle se v počátku nenadálé situace onemocnění Covid-19 lidé z naší vesnice dokázali semknout a dali se do práce při pomoci ostatním, těm potřebným, kteří se musí spolehnout na solidaritu ostatních. Opravdu velké díky za to veliké úsilí a snahu, která stále

přetrvává a stále se v Sadové i nyní šíjí roušky. To ohromné množství roušek (přes 1000 ks) jistě velice pomohlo našim občanům, kteří si mohli a stále mohou tyto roušky vyzvednout v místní prodejně Elko. Většina roušek pomohla ve Fakultní nemocnici v Hradci Králové na několika odděleních a dále ve vrchlabské nemocnici. Poděkování patří

i všem, kteří poskytli materiál na roušky. Závěrem bych chtěl všem lidem poděkovat za dodržování nařízení v rámci nouzového stavu a nošení ochranných pomůcek přes obličej. Vydržíme to, dodržujeme nařízení vlády a brzy jistě na viděnou při nějaké pěkné příležitosti.

Dušan Jedlička

▪ Pozdrav z nemocnice z Vrchlabí. Foto: archiv

▪ Sadovské roušky slouží v nemocnici v Hradci Králové. Foto: archiv

POMÁHÁME SI, STARÁME SE

Začátkem letošního roku se z Číny rozšířilo nové virové onemocnění s označením Covid – 19. Po raketovém nástupu nemoci začaly státy po celém světě přijímat nejrůznější opatření proti šíření této nemoci – mezi nimi i Česká republika. Nemusím vám asi vypočítávat, jaká různá opatření a omezení se začala snášet na náš každodenní život. Postupně jsme se smířili se zrušením všech akcí nejprve nad 100, posléze nad 30 osob, s uzavřením škol a školek, restaurací, divadel, sportovišť atd. Citelným opatřením je jistě omezení vycházení. Zásoby zdravotnického materiálu se velmi rychle tenčily, až nezbývalo na osoby v prvních liniích, jako jsou především zdravotníci, hasiči, policisté, obsluhy prodejen, čerpacích stanic a další. Lidé ve velkém propadli davovému šílenství, které v hojně míře zavinila média. Začaly se vykupovat supermarkety a vytvářet několikatisícové zásoby. V prvotním záchvatu strachu myslela velká část obyvatel pouze na sebe a ne na ostatní. Dezinfekce nebyla k dostání, roušky také ne. Vyskytl se i hyenismus a dezinfekce a roušky se začaly prodávat za několikanásobně vyšší ceny, než je obvyklé. Jak se ale říká, Češi mají zlaté ruce. Kdekoliv oprášil šicí stroj z půdy a vypukla šicí „rouškohorečka“. Šilo se, z čeho se dalo. Dobrovolnice a dobrovolníci ušili velké množství roušek, které dodávali rodině, příbuzným a lidem, kteří je potřebovali. Začal trend různých modelů roušek, vznikaly takzvané rouškovníky, věšáky kde si každý, kdo neměl, mohl roušku vzít. Šilo se ve velkém do zdravotnických zařízení, praktickým lékařům, jednotkám IZS a dalším. Chytré hlavy vymýšlely respirátory a filtrační mate-

riály. Kdo vlastnil 3D tiskárnu, tisknul pomůcky švadlenám, hlavové štíty a různé respirátory. Všichni konečně zapomněli na sebe a začali nezištně pomáhat ostatním a táhnout za jeden pomyslný konec lana. Jsem neskutčně hrdý, že jsme se krizové situaci postavili čelem a ukázali jsme, že si dokážeme podat navzájem pomocnou ruku.

V březnu přišla obcím nabídka firmy Čepro, a.s. na dodávku dezinfekce Anticovid schválenou WHO. Kontaktovat jsem ihned starosty okolních obcí o možnosti zakoupit tuto dezinfekci a nabídl jsem jim společnou dopravu. Každá obec si vytvořila svoji objednávku na dezinfekci a dopravu mělo zaštitit SDH Mžany. Asi 14 dní od odeslání objednávky jsem byl kontaktován firmou Čepro, a.s., že bohužel naše objednávky musí zrušit, že jsou malé a nestíhají vyskládat. Poradili mi, ať se dotčené obce mezi sebou domluví a vytvoří jednu velkou, hromadnou objednávku, kterou si posléze vlastními silami rozdělí. Tím znovu započal koloběh telefonátů a emailů mezi jednotlivými obcemi. Nakonec jsme se domluvili s paní Pečenkovou a velkou objednávkou na 1000 l dezinfekce Anticovid pro obce Stračov, Sadová, Mžany, Dohalice, Mokrovousy, Sovětice zaštitila obec Mokrovousy. Objednávkou jsme byli zařazeni do pořadníků vydávání. Rozepisují se tu takto dopodrobna, abych některým občanům osvětlil, proč museli na dezinfekci čekat. Někteří totiž kamentovali starosty a zastupitelstva, že se o své občany nestarají, že v jiných obcích již dezinfekci roznášeli do každé domácnosti atd. Věřte mi, že každé zastupitelstvo obce dělalo, co v tu chvíli bylo v jeho silách. Tudíž

■ Na distribuci dezinfekce spolupracovalo několik obcí. Foto: Michal Bulíček

mi některé reakce nepřišly zrovna fér. Čepro, a.s. nám objednávku mohlo uvolnit až po jejím schválení krizovým štábem vlády, my jsme to ovlivnit nemohli. Kolik telefonů a mailů jsme si vyměnili s Čeprem a se starosty našich obcí, to vám ani nebudu vypisovat, tolik prostoru ve zpravodaji nemáme a navíc ne všechny výrazy by byly publikovatelné (tak jsme se za dezinfekci rvali). Okamžitě po telefonátu z Čepro, a.s. o uvolnění naší objednávky se na nic nečekalo a hned druhý den brzy ráno jsme já a Pavel Hýsek za SDH Mžany vyrazili do Šlapanova pro Anticovid. Při zpáteční cestě sem již informoval starosty daných obcí, že tentýž den v odpoledních hodinách bude probíhat stáčení pro jednotlivé obce. U hasičárny ve Mžanech se připravila a zabezpečila

stáčecí stanice. Okolo 13. hodiny jsme se stáčením začali. Vše krásně navazovalo, zástupci obcí se střídali, no prostě paráda spolupracovat. Krátce po 17. hodině bylo 1000 l roztočeno. Pevně věřím, že se do každé domácnosti výše zmíněných obcí dostalo. Asi týden po této akci přišlo další rozdělování dezinfekce z Královéhradeckého kraje a z HZS HK. SDH Mžany opět nabídlo obcím v okrsku 9 Kanonýra Jabůrka hromadné vyzvednutí přidělené dezinfekce a roušek, jak pro jednotlivé SDH, tak pro obecní úřady.

Ještě jednou chci poděkovat a smeknout přede všemi zdravotníky, lékaři, hasiči, policisty, obsluhami čerpacích stanic, prodavačkami a dalšími. Děkujeme.

Michal Bulíček,
místostarosta obce Stračov

■ Jedna z masek na karnevale – Mimoňové. Foto: Zdeněk Hrdlička

Tradiční Bábinec v hostinci "U HAVRANA"

Kunčice - Jako každý rok se uskutečnil Bábinec plný unikátních masek. Hned u vstupu se o bezpečnost masek i pokladny postaraly dvě zdravotní sestřičky. Mezi prvními na Bábinec zavítala skupinka čtyř velice známých Alzáku a osm Mimoňů, kteří po chvíli roztancovali taneční parket. Dále se přišla podívat Ája s Maxipsem Fíkem, Minnie s Mickey Mousem a nemohla chybět ani Kleopatru s geishou. Vítěznou maskou se stali Mimoni.

Ovšem v brzkých ranních hodinách to stejně vypadalo, že vyhrály všechny masky.

V Kunčicích to totiž chodí tak, že když slaví jeden, slaví celá vesnice.

Nela Čáslavská

Dračky

Klenice - loni poprvé jsem pozvala ženy z Klenice, Stračova a svoje kamarádky z Hradce Králové na draní peří. Pro velký úspěch jsem dračky pořádala i letos. Tentokrát jsme se kromě draní peří zaměřily hlavně na výrobu mašlovaček a staré recepty. Uvařila jsem krkonošské kyselo (výborná polévka z kvásku, hub brambor a vaječ), kočičí svatbu (hrách a kroupy), upekla jsem buchty a chleba. Ostatní přinesly třeba jablkový závin z tvarohového těsta a tvarohové taštičky a chleby s olivami.

Chtěla bych v těchto tradicích pokračovat, aby se nezapomnělo, jak naši předci žili, pracovali a radovali se.

Lubica Gembalová

■ Draní peří - jedna z obnovených tradic

Čas je neúprosný, ale naši senioři si věk nepřipouští

Lodín - Člověk se snaží stále bojovat s časem, ale ať dělá, co dělá, čas má vždy navrch. Nelze zastavit, vrátit a ani v nepříjemných životních situacích popostrčit vpřed. Snažil se s touto skutečností odpradávná nějak poprat, ale jeho snaha vždy vyšla naprázdno. A tak se rozhodl pro jinou cestu. Prostě, když něco nemůžeme změnit a je to součástí našeho života, tak se s tím musíme zkrátka vyrovnat. Po dlouhých pokusech a bezvýsledných snahách s časem něco udělat, přišel na nápad. Co takhle ho změřit? Člověk je tvor myslící a hlavně pracovitý, a tak od myšlenky k činu nebylo daleko.

O historii vývoje časoměrných zařízení byly napsány stohy článků a knih, ale přesně určit datum vzniku prvních hodin se asi nikdy nepodaří. Nejstarší zmínky o hodinách se rozcházejí téměř o jedno tisíciletí. Již pračlověk si určitě všiml, že stín, který vrhá zabodnutý klacek do země, se otáčí v pravidelných kruzích nebo mění svou délku. A vynález byl na světě. Měl však drobnou vadu. Když se slunce ukrylo za mraky, časoměřič se zastavil a pračlověk si opět nemohl „rozvrhnout svou pracovní dobu“ na aktivní činnosti, shánění novinek o sousedech nebo si přesně vyhranit čas na lenošení. Ale vývoj nelze zastavit. Tento objev zdokonalili před cca 3000 lety ve starém Egyptě. Číňané se tentokrát opozdili zhruba o 1000 let. Nastal však problém s měřením času v noci. Další krok ve vývoji měřiče času přinesla svíčka. Ta se však k tomuto účelu nevyužívala příliš dlouho. Nějakou dobu byla používána v kostelích a kláštřích, ale v domác-

nostech se jako měřič času neuchytila. Vlastně tak trochu ano. O její renesanci se postaral novodobý advent. Stále nespokojený člověk hledal další možnosti a materiály, které by měření času mohly upřesnit. V Egyptě začali používat vodní hodiny, které byly založeny na využití tíhové energie vody. Rozšíření vodních hodin však muselo několik století počkat. Největšího rozvoje dosáhl tento vynález ve 14. století v Číně. Hodiny byly poměrně přesné, ale vyžadovaly si však neustálou obsluhu. Na podobném principu fungoval i další vynález - hodiny přesypací. S nimi se běžně setkáváme i dnes, ale jejich funkce je převážně dekorativní.

Velkým pokrokem v měření času bylo sestrojení mechanických hodin. První mechanické hodiny se závažím a systémem ozubených koleček regulujících chod stroje byly zhotoveny pravděpodobně v 9. století n. l. Galileo Galilei s největší pravděpodobností si kolem roku 1600 všiml, že kývání rozličných kyvadel trvá stejně dlouho. Skutečné kyvadlové hodiny byly však zhotoveny až o 50 let později Holanďanem Christianem Huygensem. Byly využívány jako hodiny věžní, které původně pouze odbíjely. Ručičky přibývaly postupně. Nejprve hodinová, o 700 let později minutová a kolem roku 1800 i vteřinová. Čas měřily s obdivuhodnou přesností a dokázaly ukazovat dny, týdny, měsíce a velice často byly mistrovskými uměleckými artefakty s pohyblivými figurkami, různými zvukovými efekty apod. Významným historickým dílem pro měření času je náš orloj na Staroměstském náměstí v Praze.

Nevýhodou těchto zařízení byla jejich váha. Dostat je do kapsy nebo sehnat krejčího, který by tak velkou a pevnou kapsu ušil, bylo i v období největšího rozkvětu řemesel velmi obtížné. Tento problém vyřešil kolem roku 1510 norimberský hodinář Peter Henlein. Místo těžkého závaží zabudoval do hodinového stroje péro, stroj podstatně zmenšil a první kapesní hodinky byly na světě. O 25 let později je zdokonalil Jakub Zechem z Prahy. Jeho výrobek znali lidé daleko za hranicemi vlasti. Vedle kapesních hodin se nadále vyvíjely i hodiny kyvadlové, které byly nejpřesnějšími mechanickými hodinami po několik století. Hodiny se díky svému rozmanitému provedení a bohatému zdobení staly předmětem uměleckého přepychu a prezentací bohatství šlechtických rodů a později i nastupující buržoazie.

A jak čas ubíhal a my jej prostřednictvím těchto dokonalých časměřících přístrojů prožívali, přišel den, který opět zmobilizovat touhu člověka nejen po zvládnutí technických vymožeností, ale i po příjemném povídání v kruhu přátel a známých. Tento den nastal i v Lodíně, a to 28. února 2020. Vlastně to byl den jako každý jiný, ale jeho zakončení bylo trošičku atypické.

V 17:00 hodin se otevřely dveře sálu místního hostince a předsedkyně a členky výboru Spolku seniorů Lodín a Janatov přivítaly 40 spoluobčanů obce na setkání, konaném u příležitosti oslav Mezinárodního dne žen. Tentokrát byl výbor spolku posílen o dva muže, pana Dobrozemského a pana Okrouhlického. Jejich úkolem bylo projevít úctu všem přítomným

ženám a potěšit jejich duši malou kytíčkou - rostlinkou, která mnohdy řekne vše. Začátek se sice tradičně „zvrhl“ v předávání informací o tom co bylo a hlavně co naše seniory čeká v letošním roce, ale to nic nebralo na dobré náladě a zvědavosti. Přítomní s potěšením kvitovali nabídku jednodenního zájezdu do Klodzka a podzimního dvoudenního setkání na Jižní Moravě. Po vyčerpání všech informací o dění ve spolku začala příjemná zábava, o kterou se postaralo 19 dětí mechanické pobočky ZUŠ Melodie v Hořicích. Po jejich vystoupení, které bylo odměněno velkým potleskem a tabulkou čokolády každému, následovala příjemná zábava. Při poslechu oblíbených písniček, které hrála hudební skupina pana Beneše, čas velmi rychle utíkal. I při tomto setkání se však potvrdilo, že nejen kulturou živ jest člověk. Chutné pohoštění pro účastníky setkání připravili manželé Dlabovi. Řízeček, kávačka a zákusek udělaly své nejen pro žaludek, ale i pro zlepšení nálady. Rozvíjející se příjemná atmosféra připomněla přítomným mužům, o jaký den se vlastně jedná. Jaké by to bylo MDŽ bez tance? A tak si řada z nich promazala kolena a ostatní klouby zlatým krémem Dolgit (to není reklama) a vyrazili jako za mlada v tanečních pro vyvolenou partnerku. Zábava podpořila dobrou náladu všem účastníkům a ani se nikomu nechtělo věřit, že je již dvaadvacátá hodina. Hodiny však nelhaly. Po tolika letech vývoje snad musí být alespoň trošičku přesné.

Spolek seniorů Lodín a Janatov
Richard Šafařík

Sázet stromky budeme až na podzim

Boharyně - Prvním dubnem nám začal nový myslivecký rok. Jak všichni víme, veškeré spolkové aktivity jsou dočasně pozastaveny.

Jednou z důležitých činností, které se nemůžeme věnovat, je výsadba ovocných stromů ve volné přírodě. Význam má nejenom vznik nových stromořadí, ale i výsadba jednotlivých stromů solitérů. Každoročně se jich snažíme vysázet desítky kusů. Potřebná je i obnova již stávajících ovocných sadů. Právě jeden takový starý třešňový sad v naší honitbě máme, zde jsme plánovali v letošním roce za podpory obecního úřadu revitalizaci. Tato akce byla na základě nouzového stavu odložena na říjen. Výsadba je totiž důležitá nejenom pro nás, ale hlavně pro volně žijící zvěř. Zvěř díky tomu v krajinně získává lepší orientaci, stromy a keře pak v letních teplých dnech přinášejí potřebný stín. Odměnou nám je pestřejší a druhově bohatší krajina v našem okolí.

Vratislav Klapka

■ Posedy u lesa Borovničky. Foto: Vratislav Klapka

Hasiči a epidemie

Stračov - Členové SDH ještě před koronavirovou krizí stihli uklidit ve své hasičárně, postavit zde nový regál a vše přehledně probrat a srovnat. Situace nám bohužel neumožnila uspořádat tradiční jarní sběr železa. Věříme ale, že se ve zdraví všichni sejdeme v nějakém náhradním termínu. Vzhledem k virové pandemii byly SDH Stračov a JSDH Stračov požádány zastupitelstvem o pomoc. Lidem nad 65 let a nemohoucím bylo nabídnuto zařízení nákupů, dodání léků, roušek, prostě všeho nezbytného. Po přivezení objednané dezinfekce se vydali členové JSDH Stračov k hasičárně ve Mžanech, kde dezinfekci stáčeli do lahví, nalepili etikety a vše připravili pro následnou distribuci do domácností. Tímto bych jim všem chtěl za veškerou pomoc a spolupráci poděkovat. Letošní pálení čarodějnic se bohužel nejspíše taky neuskuteční a doufám, že nám situace a počasí dovolí pálení posunout na jiný termín.

Za SDH Stračov Michal Bulíček

■ Hasiči ze Stračova. Foto: Michal Bulíček

VOSA přijela dětský karneval

Kunčice - v neděli 16. února se uskutečnil pro nejmenší maškarní bál.

Odpoledne přijela agentura Vosa a rozтанčila sál.

Začínala tradičně pozdravem, nechyběly odměny a písničky.

Soutěže i tanečky si užili princezny, rytíři i rosníčky.

Až do večera vládla skvělá nálada, být tenkrát ještě bez roušek - byla velká paráda.

Děkujeme účastníkům a hospodskému za přípravu občerstvení a těšíme se (snad už brzy) na společná posezení.

Mgr. Ludmila Valešová

■ Na karnevalu nesměly chybět masky princezen. Foto: Roman Vyčítal

Nechanický ochotnický spolek uvádí
Strašidlo cantervillské

Oscar Wilde v dramtizaci Romana Vencla

Hrají: Lubor Přemský, Petr Nosek, Kateřina Nováková,
Lucie Nováková, Lukáš Horník, Ondřej Tichý,
Kateřina Kulhánková, Marie Stěhulková, Pavel Šefčík,
Jiří Turek, Ilona Matoušková, Eva Lukášová,
Eva Havranová

Režie: Zuzana Kramářová

Zvuk, osvětlení: Jiří Turek, Jaroslav Berný, Karel Roll

Nositelé autorských práv k dílu zastupuje DILIA, divadelní, literární,
audiovizuální agentura z.s., Krátkého 1, Praha 9

I když se teď nemůžeme ještě nějakou dobu potkat
na jevišti a v hledišti divadla, těšíme se na vás
a doufáme, že nám zachováte svou přízeň.
Rádi k vám přijedeme. Vaši NOSáci

Pořádáte zajímavou
akci v mikroregionu,
o které
by měli vědět i ostatní?

Sdílejte na **facebooku** ve skupině
Mikroregion Nechanicko- akce a dění

MO ČRS NECHANICE POŘADÁ

DĚTSKÉ RYBÁŘSKÉ ZÁVODY

sobota 6.června 2020

Místo - rybník SPLAV Nechanice
Prezentace - 7.30 hod
Start - 8.00 hod
Startovní - zdarma
Děti mladší 15 let - i bez povolenek
Chytání na 1 prut - 1 návazec
Chycené ryby budou po přeměření
vráceny zpět do vody

Pro každého účastníka závodu je připravena cena a prvních 10 závodníků si
odnese domů živého kapra. Přijďte včas, omezený počet míst. **PETRU ZDAR!**
V případě vládního omezení v tomto termínu se závody konat nebudou-děkujeme za pochopení.

Letní kino Probluz

V pátek 19.6. od 21:30 Cvičák ZKO Probluz

OBČERSTVENÍ: POPCORN (SLANÝ, SLADKÝ, ŠUNKA-SÝR)
MOŽNOST "PIKNIKOVÉHO SEZENÍ" - DEKY S SEBOU
KINO OTEVŘENO HODINU PŘED PROMÍTÁNÍM - HRAJEME PO SETMĚNÍ
V PŘÍPADĚ NEPŘÍZNÉHO POČASÍ SE PROMÍTÁNÍ RUŠÍ - ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Vstupné
80 Kč

Na promítání české komedie Vás zve ZKO Probluz

VITALTECH
ROZBĚŘICE

PRODEJ, PŮJČOVNA A SERVIS
ZAHRADNÍ TECHNIKY

Travní traktor + deflektor zdarma

Cena
46.500,-
www.vitaltech.cz

Rozběřice 18 | 503 12 Všešary | Tel: 495 458 152 | mobil: 725 993 021 | e-mail: info@vitaltech.cz

Fotbalový starosta roku

Dne 17. 1. 2020 se v Hradci Králové konal jubilejní 10. ročník galavečera Královéhradeckého krajského fotbalového svazu. Večer úvodním slovem zahájil primátor města Hradce Králové Alexandr Hrabálek a předseda

Královéhradeckého KFS Václav Andrejs. Nechyběl zde ani hejtmán Královéhradeckého kraje Jiří Štěpán. Mezi mnoha pozvanými hosty byl přítomen i starosta města Nechanice Jiří Pechar, který převzal ocenění Fot-

balový starosta roku.

V krátkém video sestřihu byl hostům představen nově vybudovaný fotbalový areál v Nechanicích. Ten je již nyní doplněn o umělé hřiště a pergolu. Do budoucna se počítá i s dět-

ským a workautovým hřištěm, ale i s pár fitness prvky nejen pro seniory. Neměla by zde chybět ani dráha na pétanque.

Hana Jarošová

▪ 10. ročník galavečera Královéhradeckého krajského fotbalového svazu.
Foto: Lubomír Douděra

▪ Nový fotbalový areál v Nechanicích. Foto: Hana Jarošová

Další cenná trofej fotbalistů mladší přípravky

Dohalice - v únoru jsme přijali pozvánku na halový turnaj mladších přípravek ve fotbale v Hořicích, abychom mohli porovnat výkonnost našich hráčů s týmy z jičínského okresu. Osm týmů bylo rozděleno do 2 skupin po čtyřech. Z každé skupiny postoupily dva týmy do finále.

Ve skupině B naši mladí sportovci postoupili z druhého místa. Po vítězství s týmem Hořic „B“ 1:0 bylo dalším výsledkem vítězství 4:0 s Bělohradem a remíza 0:0 s týmem Sobotky „A“. Jako vítěz skupiny postoupil lepším skóre o jeden gól oproti nám tým Sobotky „A“. Z druhé skupiny se do finálových bojů probodoval výborný tým Hostinného a Sobotka „B“.

Ve finálové skupině jsme odehráli vynikající zápas s týmem Hostinného 2:2, když vyrovnávací branku jsme obdrželi v posledních vteřinách utkání. Další finálové utkání jsme zvítězili s týmem Sobotky „B“ 2:0. Skóre 3:2 jsme zvítězili i nad týmem Sobotky „A“.

Celkové pořadí turnaje:

1. TJ Sokol Dohalice
2. SK Sobotka „A“
3. TJ Tatran Hostinné
4. SK Sobotka „B“
5. Jiskra Hořice „B“
6. Jiskra Hořice „A“
7. FK Jičíněves
8. TJ Lázně Bělohrad

▪ Vzadu trenéři zleva J. Fejfar, D. Bezvoda, stojící zleva: František Kučera, Prokop Vestfál, Miroslav Machata, Ladislav Rejchrt, Antonín Luňák, klečící zleva: Ondřej Stehlík, Daniel Černý, Lukáš Kadlec, Oliver Kupka.
Foto: Miroslav Machata

Na vstřelených gólech našeho týmu v průběhu turnaje se podíleli Prokop Vestfál se 7 góly, Miroslav Machata se 4 góly a Daniel Černý skóroval 1 gólem. Spolehlivý výkon v brance předvedl

Lukáš Kadlec.

Naše výsledky na turnaji potvrdily dobrou připravenost našich nejmenších fotbalistů. V dobře rozjeté sezóně nás zabrzdila opatření spojená s pan-

demii a později rozhodnutí FAČR o ukončení soutěžního ročníku. Nezbývá než věřit, že další soutěžní ročník bude rozehrán v řádných termínech.

Jaroslav Fejfar